

“मार्गतत्कोणवृत्तस्तन्मध्यमविहसुभदं द्वारम् । उच्छ्रा-
याद्गुणितं भूमिं त्यक्त्वा न दोषायेति” इ० सं० भूमोजलनि-
र्गमप्रदेशः प्रणालिकेत्यर्थः । विहं सम्पुष्टावस्थितम् ।
अलोच्छ्रायो द्वारस्य गृह्यते । तथा च वर्णः “द्वारो-
च्छ्रायाद्गुणितं भूमिं त्यक्त्वा वह्निस्थितः । न दो-
षाय भवत्येव” इति । रथ्याविहं द्वारं माशाय कुम्भार-
दोषदं तरुणा । पट्टद्वारे शोको व्ययोऽन्वुनि साविणि
प्रोक्तः । कूपेनापस्मारो भवति विनाशश्च देवताविहो ।
क्रमेण स्त्रीदोषः कुलनाशो ब्रह्मणोऽभिसृष्टे भवति” इ० सं०
पट्टविहं द्वारं पट्टद्वारं यस्य द्वारस्यापतः निरन्तरं
पट्टस्तिष्ठति । देवता सुरप्रतिभा । नाशः स्वाभिन
एव । ब्रह्मवेध एकाशीतिपदचक्रस्थितब्रह्मवेधो गृ-
ह्यते । यदाह विश्वकर्मा “गृहमध्ये कृतं द्वारं इव्य
चान्यविनाशनमिति” विशेषमाह भरद्वाजः “शिरो
मर्माणि वंशश्च नालं मध्यं च सर्वशः । विहाय वास्तु-
मध्यं च द्वाराणि विनिवेशयेदिति” वास्तुमध्यं ब्रह्म-
स्यानम् । “तत्र द्वारं चेन्निधनप्रदमिति” वशिष्ठोक्तेश्च
अस्यापवादमाह विश्वकर्मा “देवागारे विहारे च
प्रपायां मण्डपेषु च । प्रतोल्यां च मध्ये वास्तुमध्ये द्वारं
निवेशयेदिति” वास्तुमध्यं ब्रह्मस्यानं देवालयादिस्था-
नेषु कृतस्य गृहान्तर्गतद्वारस्य ब्रह्मणो न वेध इति
निष्कटोऽर्थः ।

गृहकर्मणि वर्ज्यकारमाह ज्यो० त० “क्षीरिहो-
द्भवं दारु गृहेषु न निवेशयेत् । कृताधियासं विहगै-
रनिलानलपीडितम् । गजैर्विभग्नश्च तथा विदुर्निर्वात
पीडितम् । चैत्यदेवालयेत्यन्नं यजुभग्नं प्रक्षयानजम् ।
देवाद्यधिष्ठितं दारु नीपनिम्बविभीतकान् । कण्टकि-
नोऽसारतरुन् वर्जयेत् गृहकर्मणि । वटाश्वत्थौ च
निर्गुण्यौ कोविदारांस्तथैव च । शुक्लं शालमलीञ्चैव
पलाशश्च विवर्ज्येत्” ।

गृहजातरक्तपुष्पवृक्षादिफलसक्तं तत्तैव
“रक्तपुष्पाङ्गयं प्राहुः क्षीरिणा च पयोर्भयम् । कण्ट-
कारिभयं कुर्यात् गृहभेदश्च शालमिति” वास्तुमध्य-
दिग्भेदात् कूपफलसक्तम् सु० चि० “कूपे वास्तोर्मध्यदेशेऽर्थ-
नाशस्त्वैशान्यादौ पुष्टिरैश्वर्यवृद्धिः । स्त्रीनोर्नाशः स्त्रीवि-
नाशोऽस्ति स सम्पत्पीडाशतुतः स्याच्च सौख्यम्” सू० “वा-
स्तोर्गृहस्य मध्यदेशे मध्यभागे कूपे जलकूपे कृते सति
स्वामिनोऽर्धनाशः स्यात् । अर्थशान्यादिषु पुष्टिरित्या-

दिफलम् । यथा ऐशान्यां कूपे पुष्टिः । पूर्वस्यां कूपे
ऐश्वर्यवृद्धिः । स्वाम्नेयां कूपे पुलनाशः । दक्षिणस्यां
कूपे स्त्रीविनाशः । नैर्ऋत्यां कूपे गृहकर्तुर्नृतिः ।
पश्चिमायां कूपे सम्पत् । वायव्यां कूपे शत्रुतः
सकाशात्पीडा । उत्तरस्यां कूपे सुखम् । गृहस्वामिन
एव” पी० भा० । एवं गृहसन्निवेशप्रकारेऽवधारितेऽधुना
गृहकारम्भकालः प्रदर्श्यते । तत्वादी सौरमासभेदेन वास्तु
नरसंख्यादिप्रदर्शनेन पूर्वादिषु गृहकारम्भकालमाह
विहं वा० शा० “वास्तुनागं जगत्प्राणं पूर्वस्यां प्रथ-
मान्नितम् । कुक्षिप्रदेशे निखनेहास्तुनागस्य भन्तिनतः ।
क्षिपु क्षिपु च मासेषु नभस्यादिषु च क्रमात् । यद्दि-
ङ्मुखो वास्तुनरस्तन्मुखं सदनं शुभम् । कण्ठदि-
ङ्मुखगेहं तु दुःखशोकभयप्रदम् । दृषादीदित्तिक
मेवां सिंहादि गणयेद्गृहे । देवालये च सीमादि तडागे
मकरादिकम् । पूर्वादिषु शिरः कृत्वा नागः येति त्रिभि-
स्त्रिभिः । भाद्रादौर्वागपाशेन तस्य क्रोडे गृहं शुभम्”
व्यक्तमाह ज्यो० त० “वास्तुप्रमाणेन तु गालकेण वागेन
येते खलु नित्यकालम् । त्रिभिस्त वागैः परिदृष्ट्य भूयौ
तं वास्तुनागं प्रवदन्ति दृष्ट्वाः भाद्रादिके वासवदिक
शिराः स्यात् मार्गादिकेषु क्षिपु यास्यमर्द्धा । प्रत्यक्
शिराः स्यात् खलु फालगुनादौ ज्येष्ठादि कौबेर
शिराः सनागः । मूर्ध्नि स्नाते भवेन्मृत्युः पृष्ठे स्यात्
पुलभार्ययोः । जघनेऽर्थलथं विद्यात् सर्वसम्पत्तयोदरे”
गृहकारम्भाद्युपयोगिराहुस्तुखादिकमाह वा० शा०

“ऐशानतः कालसर्पः संहारेण प्रसर्पति । विदिक्तु
शेषवास्तोश्च सुखं त्यज्य चतुर्थकम् । खनेच्च सौर-
मानेन व्यत्यये चाशुभं भवेत् । चतुस्त्रिदिकशा-
लानामेष दोषो न विद्यते । एकं मागेन्द्रसंशुद्ध्या
मन्दिरारम्भणं शुभम् । अधोमुखे च नक्षत्रे शुभेऽङ्गि
शुभवासरे । चन्द्रतारातुक्ते च भवनारम्भणं शुभम् ।
क्षिपु क्षिपु च मासेषु मार्गशीर्षादिषु क्रमात् । पूर्व-
दक्षिणतोवेशपौलस्त्यायां क्रमादयुः (राहुः) सप्तमे धन
विनाशः स्यात् द्वारे वज्रिभयं भवेत् । गमने कार्य-
हानिः स्यात् गृहकारम्भे कुलक्षयः । रक्तः कुबेराग्नि
जले शयान्यावायव्यकाशसु च स्त्र्यप्रवासात् । वसेद-
सावदसु दिग्भचक्रे सुखे विवर्ज्यौ गमने गृहे च ।
शिरःस्नाते विनाशः स्यान्नातापितोश्च पृष्ठके । स्त्रीपुत्र
नाशः पृष्ठे तु गोत्रपुत्रविनाशनम् । कुक्षौ सर्वसम्पत्ति